

Rozhovory

Rozhovor Aleš Tajták - bikepacking jazdec a organizátor bikepackingového eventu Slovakia Divide.

- **Aleš, ako organizátora bikepacking eventu Slovakia Divide, odlišného druhu cyklistiky ako sme zvyknutí, by sme sa Ťa radi opýtali pár otázok. Môžeš sa trochu predstaviť a povedať nám niečo o bikepacking cyklistike?**

Ahoj, v prvom rade ďakujem za rozhovor. Som vášnivý športovec milovník prírody a živím sa voľným povoláním-podnikáním. Bikepacking ako pojem k nám prišiel zo zámoria a spočíva v syntéze horskej alebo cestnej cyklistiky s minimalistickým balením, kde si cyklista na bicykli vezie potrebné veci na prežitie do podmienok, kde sa práve chystá. Štandardne si zo sebou berie oblečenie, veci na spanie, základný servis a jedlo. Ideou bikepackingu je minimalistické balenie zamerané na nízku váhu a účelovosť. Líniové balenie bicykla a beznosičové brašne zabezpečia dobrú ovládateľnosť bicykla či v technických pasážach, alebo celkovo dobrej ovládateľnosti bicykla vrátane šetrenia fyzických síl vzhľadom na hmotnosť. V jednoduchosti povedané zbalenie bicykla formou "bikepacking" štýlu je minimalistickejšie ako klasické cykloturistické balenie, kde balíme hlavne zadný nosič.

- **Slovenská MTB scéna už nejaký čas sleduje tvoje výpravy. Kde všade si už bol?**

V posledných rokoch nemám čas na nejaké exotickéjšie destinácie. Pozrel som sa zo sedla takmer na celú Európu, Gruzínsko, Kyrgyzstan, Kazachstan. Moja srdcovka je Ukrajina a Rumunsko.

- **Čo vlastne na takú výpravu berieš? Predsa len, bikovanie trocha obmedzuje množstvo nákladu a jeho váhu, zároveň aký je na takéto túry najvhodnejší bike a prečo?**

Ja osobne som horský cyklista. To, prečo som začal robiť bikepacking je rýchly pohyb v divokej prírode. Beriem si naozaj minimum vecí, v podstate aby sa dalo prežiť.

Minimalizujem aj balenie variču a podobne. Chcem sa pohybovať na bicykli s ľahkosťou a často si vyberám technicky náročný terén, kde ťažký bicykel znamená trápenie. Keď idem preteky tak je minimálne balenie ešte minimalizované (smiech).

- **Prostredníctvom akých komunikačných kanálov si vyhľadávaš a vyberáš svoje trasy, pre bikepacking dobrodružstvo?**

Internetové kanály ako bikepacking.com popr. Bikepacking.cz kde som aj prispieval. Väčšinu trás si ale vymyslím sám a trávim dlhé hodiny nad mapami či už v online alebo papierovej forme.

- **Fungujete prostredníctvom facebookovej skupiny Bikepacking Slovensko, ale stretli sme sa s tvojimi článkami na viacerých weboch. Spolupracuješ s nejakou konkrétnou stránkou, značkami a pod.?**

Vôbec, nepovedal by som, že s niekým spolupracujem. Nemám bohužiaľ čas na spoluprácu, možno sa to čoskoro zmení :) Rád prispejem článkom na bikepacking.cz, popr. Mtbiker.sk.

- **Povedz nám niečo viac o tvojom projekte Slovakia Divide, prečo vznikol a čo ťa k jeho vytvoreniu viedlo?**

Bikepacking race, takže forma preteku v tomto móde kde je zabezpečený len štart a cieľ ma dlhé roky lákal. Pár krát som si to vyskúšal ako účastník v zahraničí, tak bol som nútený sám sebou zorganizovať aj na Slovensku čisto slovenský bikepackingový event.

- **Vieme, že si sa už podobného preteku viackrát zúčastnil, aké to je?**

Asi jednou vetou. Nikdy som nezažil v pár dňoch toľko intenzívnych zážitkov ako na tejto akcii.

- **Čo obnáša tvorba a uskutočnenie takéhoto projektu?**

Je to od jazdcov pre jazdcov. Nie je to projekt s biznis platformou popr. zárobkovou činnosťou, preto tá voľnosť ako takýto Divide je prispôsobený pre nás. Začína to trasovaním a prípravou trasy, čo je gro celej akcie. Organizácia okolo eventu môže byť najlepšia na svete, ale keď trasa nie je zaujímavá zážitok je „o ničom“. Našu akciu sa snažím držať v prázdnych lesoch s minimom civilizácie.

- **Aké komunikačné kanály využívate na oslovenie potenciálnych jazdcov? A kde by sme sa mohli viac dozvedieť o tomto projekte, poprípade sledovať jeho vývoj?**

Je to tak špeciálna vec, že táto akcia by mala ostať nekomerčnou a komornou. Preto vyberáme jedine bikepackingové skupiny vo svete alebo poprípade naše cyklistické médiá. Snažíme sa oslovovať jazdcov prostredníctvom bikepacking a cyklistických komunikačných kanálov, ako sú webové stránky, ktoré sú zameraná práve na túto tematiku. Zároveň, skrz sociálne siete a profily zamerané priamo na bikepacking. O projekte Slovakia Divide sa môžete dozvedieť viac priamo na stránke slovakiadivide.sk alebo prostredníctvom bikepacking skupín a profilov na sociálnych sieťach. Dobrovoľníci nám môžu prísť pomôcť na štart alebo do cieľa a prežiť to s nami. :)

- **Máte za sebou už prvý ročník bikepacking výjazdu Slovakia Divide, ako dopadol? V porovnaní s konkurenčným bikepacking eventami, v čom bol iný?**

To je ťažká otázka. Možno počasím? (Smiech) .. Neviem to takto povedať, to musí asi zvážiť každý účastník a porovnať to. Ja sa snažím urobiť hlavne v cieľi nadštandardné zázemie, aby motivácia cyklistu dokončiť cieľ bola čo najväčšia. Dokončiť takúto akciu nie je naozaj ľahké.. zároveň sa im snažíme priniesť čo najväčšie a hlavne nezabudnuteľné zážitky, priateľskú a motivačnú komunitu ľudí. Predovšetkým zmerať si svoje fyzické a psychické sily. Slovakia Divide je iné skrz prírodu, pretože ako v každej inej krajine aj tá na Slovensku je vskutku jedinečná.

- **Ktorá reklama fungovala najlepšie a najefektívnejšie pre promo eventu, tak pre budovanie komunity a ktorá v zásade nefungovala a nepriniesla žiadny posun?**

Ťažká otázka, korona doba určite nepriniesla vyššiu účasť práve naopak, veľa ľudí zo zahraničia nemohlo doraziť kvôli korona opatreniam. Za mňa články o príprave akcie, ktoré sme uverejnili na cyklistických a bikepacking webových stránkach ako sú MTBiker.sk a bikepacking.cz a informácie o evente z kalendáru eventov z bikepacking serverov ako je napríklad americká stránka bikepacking.com, vďaka ktorej sme sa dostali do povedomia aj v zahraničí.

- **Ako vnímaš sponzoring bikepacking cyklistov a bikepacking eventov?**

Vnímam to pozitívne, ale nemám s tým veľmi skúsenosti. Mal som zopár sponzorov na svojich cestách a zopár sa nám ich podarilo zohnať aj na Slovakia Divide, avšak doba je momentálne nestála, takže je to náročné.

- **Kam by si chcel ešte uskutočniť bikepacking výpravu a aké máš plány do budúcnosti s projektom Slovakia Divide?**

Chystám sa poriadne pobicyklovať v USA, absolvovať Colorado Trail Race a dať si s partiou Oregon Timber Trail. Slovakia Divide by som chcel časom pretransformovať na možno najťažší event na svete tohto druhu a to poriadny Divide po karpatskom oblúku zahrňujúci krajiny Slovensko – Ukrajina – Rumunsko.

Ďakujeme, že si si našiel trochu času na rozhovor a želáme veľa šťastia na bikepacking potulkách a nech sa naďalej darí v projekte Slovakia Divide.

Rozhovor Jakub Sličan - bikepacking jazdec, víťaz bikepacking preteku Silk Road Mountain Race v Kyrgyzstane z roku 2019.

- **Jakub, ako bikepacking jazdca/pretekára, by sme sa Ťa radi opýtali pár otázok. Môžeš sa trochu predstaviť a povedať nám niečo o sebe a ako ty vnímaš pojem bikepacking?**

O mne: rád sa bicyklujem, behám - pešo aj na lyžiach. Môj najobľúbenejší šport - skialp - teraz veľmi nerobím, lebo tam kde bývam podmienky nie sú. Pracujem ako software quality engineer, aj keď teraz som akurát od Júla na rodičovskej. Bikepacking vnímam ako nevyhnutnosť pri určitých vzdialenostiach. Keď výlet bude trvať dlho, tak si ho rozložím na viac dní a to so sebou prináša ten "packing". Samozrejme, ideálne by som si na bicykel nič nepripevnil keby som nemusel. Je tam aj trade-off medzi závislosťou na službách a hmotnosťou bicykla - hľadať ubytovanie alebo brať spacák, závisí od toho s kým a na aký výlet idem. V každodennom živote je bikepacking pre mňa príležitosť socializovať sa v príjemnom prostredí. Prejsť málo kilometrov a vegetiť v tráve, zastaviť sa na obed, atď. V tréningu nikdy bikepacking nerobím. Za 1 deň človek dokáže toľko odbicyklovať, že na druhý deň sa mu voziť nechce (a ani to nemá veľký prínos pre tréning). Čiže bikepacking vnímam hlavne ako oddych :). Na preteku som bol len raz.

- **Vieme, že si sa stal víťazom preteku Silk Road Mountain v Kyrgyzstane, povieš nám niečo viac o tomto evente a tvojej účasti na ňom?**

SRMR je nonstop pretek v kopcoch v Kyrgyzstane. Od mnohých iných pretekov sa líši asi hlavne tým serióznym prostredím. Popri všetkom pretekaní si človek musí zvýšiť sily aby bol celý čas v relatívnom bezpečí - nie je rozumné byť v 3500m celý deň vyčerpaný. A samozrejme odľahlosť terénu prispieva k serióznosti situácie. Nikde žiadna pomoc atď. Ináč je to štandardný bikepacking pretek ako ich poznáme, s tým, že trať sem-tam vedie aj miestami kde je to na horský bicykel alebo hike-a-bike.

- **Ako si sa o evente Silk Road Mountain dozvedel? Cez aké mediálne kanály? A čo ťa motivovalo sa vôbec prihlásiť na tak náročný pretek?**

Nepamätám si presne. Ale myslím, že to bolo cez Instagram. Na ňom sledujem pár ľudí a nejako sa to ku mne dostalo. Potom som pozrel video z 2018 (Wild horses) a prečítal som si race reports. Všetko to znelo veľmi “doable” a zároveň zaujímavo. Tak som sa prihlásil a mal som šťastie, že som dostal miesto, lebo som nemal žiadne predchádzajúce skúsenosti s pretekovým bikepackingom ako takým.

- **Čo vlastne na takú výpravu berieš? Predsa len, bikovanie trocha obmedzuje množstvo nákladu a jeho váhu, zároveň aký je na takéto túry pre teba najvhodnejší bike a prečo?**

Čo beriem závisí od toho aký výlet alebo pretek to je. Ak výlet, tak beriem teplé veci, náhradné ponožky, stan, atď. Na SRMR som bral hlavne náhradné diely, náradie na opravy a údržbu bicykla, jedlo, nevyhnutnú elektroniku, oblečenie, menší spací systém, opaľovací krém a iné drobnosti. Už si to presne nepamätám, ale spísal som to na konci tohto reportu: http://jakubsliacan.eu/srmr/2019/09/03/srmrno2_3.html. Bike som zobral ten čo som mal a bol vhodnejší (medzi XC a MTB hardtailom som sa rozhodol veľmi rýchlo). Bicykel asi závisí od typu preteku, ak má teda človek záujem kupovať/požičiavať si bike špeciálne na preteky.

- **Ako vyzeral tvoj bežný deň na trase? Ako si riešil jedlo, vodu, spánok a všetky potrebné veci na prežitie?**

Optimalizovať čas, za ktorý človek prejde trasu preteku je relatívne komplikovaný proces. Všetky prístupy teda asi budú len nejaké aproximácie. Čas v sedle bol dôležitý, ale nie až tak ako som čakal. Na iných pretekoch to asi platiť nebude, ale v KGZ bolo rozumné vyhnúť sa spaniu vo výške (človek sa oveľa lepšie vyspí), vyhnúť sa búrkam vo výške (radšej si ľahnúť spať cez deň, prečkať búрку a potom prejsť daný úsek rýchlejšie a ľahšie, ako sa trápiť niekde v 3500 v hrozných podmienkach a byť potom unavený. Tá druhá možnosť samozrejme produkuje lepšie príhody na rozprávanie pri pive, ale pravdepodobne nie je rýchlejšia počas preteku), byť veľmi disciplinovaný s jedením a pitím (žiadne hladáky), dávať si veľký pozor na zranenia a mechanické poruchy bicykla (jazdiť veľmi

konzervatívne, neomrznúť, zmoknúť len ak je to nevyhnutné, starať sa o zadok a telo, a nezamočiť si spací systém a teplé veci - nikdy, atď). Takto nejako by som zhrnul svoj prístup, ale či to bol dobrý prístup neviem. Okrem toho som spravil kopu nevynútených chýb. Čo sa týka vecí na prežitie, veľa asi netreba. Keď sa človek stará o výbavu a jazdí predvídavo, nevádi mu byť týždeň v špinavých veciach, tak väčšinu výbavy tvorí jedlo, náhradné diely a náradie na opravy.

- **Prostredníctvom akých komunikačných kanálov si vyhľadávaš a vyberáš svoje trasy pre bikepacking dobrodružstvo?**

Trasy si vytváram sám vlastné. Niekedy používam heatmaps aby som vedel či daná cesta náhodou nejde cez súkromný pozemok. Na zostavovanie trás používam RideWithGPS.

- **Čím ťa pretek, bikepacking event dokáže osloviť, aby si sa ho zúčastnil? Aká reklama na teba najlepšie vplýva a ktorá ťa naopak odrádza?**

Po SRMR som nemal chuť na žiadny pretek skoro rok. A bolo jedno aký pretek by to bol. Čiže v prvom rade sa mi musí chcieť pretekať :). Vo všeobecnosti pri výbere preteku pozerám na to, aby sa nejazdilo veľa po cestách s autami. Ďalej sa snažím zohľadniť aby cestovanie, príprava, a výdavky na pretek boli opodstatnené. Napr. teraz v Januári pôjdem Tour Te Waipounamu na Zélande. Tento pretek by som nikdy nešiel keby sme nešli na NZ k Fioninym rodičom tak či tak. Ale už keď tam budeme... trať vyzerá dobre. Pretek si tiež vyberám podľa toho, či na neho budem môcť trénovať alebo nie. Napr. Tour Divide nepôjdem kým nebudem môcť trénovať okolo 30h/týždeň aspoň 3-4 mesiace pred štartom. Alebo na HT550 by som nešiel, keby som mohol trénovať len na cestnom bicykli. Najlepšia reklama na pretek je podľa mňa foto a video dokumentácia. Z toho si človek vytvára predstavu o tom ako by sa tam jazdilo a dokáže sa ako-tak vcítiť do preteku. Buď ho to nadchne, alebo nie.

- **Čo ty a sponzori? Spolupracuješ s nejakou konkrétnou stránkou, značkami, ktoré ti uľahčujú či už cestovanie, alebo výbavu na takéto výjazdy?**

Nepovedal by som, že s niekým spolupracujem. Som v kontakte s Martinom Matulom ohľadom jeho titánových rámov, ale to je viac-menej zo zvedavosti (nikdy som na titane nejazdil). Okrem toho nemám so sponzoringom v akejkoľvek forme nič.

- **Na základe čoho by si podpísal spoluprácu s nejakou firmou, značkou? A s akou by si spolupracovať nikdy nechcel?**

Neviem, či táto odpoveď bude užitočná, lebo moja situácia je príliš špecifická. Mám prácu ktorá ma baví a pauzu na jazdenie by som si nedal. Jediné čo by som podpísal by bola jednostranná podpora bez akýchkoľvek záväzkov z mojej strany - a nemyslím že niekto by mi také niečo ponúkol. Sponzorov na drobnosti (kapsy, oblečenie, atď) tiež nepotrebujem. Keď niečo budem chcieť a potrebovať, rád si to kúpim.

- **Kde ty, ako profík nakupuješ a ktorý mediatyp, ťa dokáže pri tvojom výbere ovplyvniť? (Jak v produktovom rade profi zariadenia, tak v rámci klasickej spotreby).**

Nakupujem väčšinou online. Ovplyvňujú ma najmä reviews (neviem či tie sú mediatyp alebo nie :)). Reviews väčšinou hľadám na bikepacking stránkach alebo celkovo na cyklistických stránkach a v článkoch.

- **Ako vnímaš sponzorovanie bikepacking jazdcov?**

Ako nevyhnutnosť. Výrobcovia sa budú snažiť preniknúť do sveta bikepackingu, a ambasádori/sponzorovani jazdci sú jeden zo spôsobov ako zvýšiť awareness o ich produktoch. Samozrejme, závisí od toho aký sponzoring máme na mysli. Ak sa bavíme o odmenách za umiestnenie (počul som, že sa to deje), tak to asi nie je úplne fér. Ak sa bavíme o materiáli zadarmo (bicykel, výbava, atď), tak to je asi jedno. Sú tam niektoré otázne situácie, napr. Petervary používa prototypy bicyklov v preteku. To asi nie je úplne etické, lebo ostatní si ten bicykel nemôžu kúpiť. Ale je to len principiálna výhrada, lebo v konečnom dôsledku sú výhody ktoré z tohto plynú absolútne zanedbateľné (určite to nerozhoduje o víťazoch). Preto je to asi každého osobná vec či chce mať sponzorov alebo nie.

- **Kam by si chcel ešte uskutočniť bikepacking výpravu a aké máš plány do budúcnosť?**

Zatiaľ ma výpravy nejak neťahajú. Len športový bikepacking alebo rodinný :). Výlety budeme plánovať tak, aby sa páčili malej a preteky si vyberiem podľa situácie. Najbližšie pôjdem Tour Te Waipounamu v Januári a potom plánujem ísť HT550 v Máji/Júni.

Ďakujeme, že si si našiel trochu času na rozhovor a želáme veľa šťastia na bikepacking potulkách a nech sa naďalej darí.

Rozhovor Jozef Metelka - cestný cyklista, paralympijský reprezentant, držiteľ šiestich medailí z paralympijských hier.

- **Jozef, ako cestného a dráhového cyklistu, nášho úspešného slovenského paraolympionika, by sme sa Ťa radi opýtali pár otázok. Môžeš sa trochu predstaviť a povedať nám niečo o sebe a tvojom vzťahu k cyklistike?**

Ahoj, som Jožo (smiech), ale nie vážne, môj vzťah k cyklistike sa začal asi keď som mal tri roky a vtedy ma posadili na bike ešte s tými kolečkami, nakoľko ešte neboli odrážadla. Popravde moc mi to nešlo a kúsok po kúsku som bicykloval na väčších a väčších bikoch a vždy som si rozbil bradu a koleno (smiech). Bola to akoby láska na prvý pád na bradu (smiech) a vždy ma to držalo a ťahalo byť na kolesách.

- **Vieme, že si z olympiád a iných súťaží, priniesol mnoho vzácných kovov, povieš nám však niečo viac o tom aké je to byť na olympiáde a zároveň vybojovať cenný kov?**

Na olympiáde teda paralympiáde je to celkom intenzívne. Človek tam ide väčšinou s tým, že si chce dokázať a potvrdiť, to čo si na tréningu natrénoval ale to vôbec neznamená to, že sa to musí podariť. Je to taký “typos bingo” či sa podarí alebo nie, pretože 4 roky sú stlačené na to aby sa zajazdil nejaký čas okolo 4 až 4,5 minúty a z toho následne výjde to či človek uspeje alebo nie. Je to veľmi intenzívne ale zároveň tým že mám natrénovaných strašne veľa hodín, tak idem tam väčšinou s tým, že viem čo dokážem odjazdiť len to musím spraviť, aby to bolo ako na tréningu.

- **Čo ťa motivovalo stať sa profesionálnym cyklistom? Tiež by sme sa radi opýtali na tvoj známy výrok “Aký blbec by sa bicykloval na ceste, keď môže ísť do prírody?” nakoľko, sa práve skôr venuješ cestnej a dráhovej cyklistike.**

Neviem asi nič, len som veľmi rád chodil na biku. Začal som chodiť na preteky a to, že som elitný cyklista sa proste len stalo, pretože som mal výsledky. Nebolo to tak, že by som práve začal trénovať preto, aby som sa raz stal elitným cyklistom a športovcom. Bola to proste záľuba v bike. No je to tak, že ak človek nepozná tú cestnú a dráhovú cyklistiku tak mu to príde nudné, nakoľko je to také “škrečkovanie” do kolečka. Tým že to robím stále viac a viac, som si našiel na tom niečo čo ma baví. Je to až taká precízna cyklistika a veľmi

ma baví hľadať a chodiť potom po ideálnej čiare dookola a naháňať desatiny možno stotiny až tisíciny sekundy.

- **Čo preferuješ viac, cestnú alebo horskú cyklistiku, odhladnuc od pretekov, ktoré jazdiš?**

Myslím, že nepreferujem ani jednu formu, každý ten šport je úplne niečím iný, väčšinou je to tak, že keď mám dost' toho jedného napríklad cestného biku, tak si zoberiem druhý horský bike a idem jazdiť na ňom a tak to nejako stále točím dookola aby ma neprestal baviť ani jeden.

- **Aký zdroj/médium využívaš pre vyhľadávanie cyklistických tras, či už vo voľnom čase alebo na tréning?**

Nevyužívam absolútne žiadny zdroj. Idem točím nohami a stratím sa, ideálne sa aj nájdem, keď sa nenájdem tak ma určite niekto hľadá a keď ma nenájde ani ten tak je problém (smiech), to už je problém, ale ešte sa mi to nestalo aby som sa stratil na tak dlho.

- **Čím ťa pretek, sút'až dokáže osloviť, aby si sa ho zúčastnil? Aká reklama na teba najlepšie vplýva a, ktorá ťa naopak odrádza?**

No v podstate sa už zopár rokov zúčastňujem len majstrovstiev sveta nakoľko mám majstrovstvá na dráhe a na ceste, nejaké svetové poháre ma až tak nezaujímajú nakoľko sa dobre umiestňujem na tých majstrovstvách sveta a radšej sa sústreďujem na tréning. Potom sa idem porovnať a zasúť'ažiť si s tými najlepšími na jednom preteku a ukázať si čo vlastne dokážem a použiť všetku tú energiu a maxima na tom najvyššom možnom preteku.

- **Ako vnímaš sponzoring športovcov? Spolupracuješ s nejakou konkrétnou stránkou, značkami, ktoré ti uľahčujú či už cestovanie, alebo výbavu na preteky?**

Sponzoring športovcov nie je na Slovensku rovnaký, ako v iných krajinách Európy, podľa mňa na Slovensku je to také "nič moc", väčšina mojich sponzori je zo zahraničia a spolupracujem so značkami ako sú napríklad Rudy project, North ways, GSG cycling Italy, Arcteryx, Selle Italia a tu na, na Slovensku spolupracujem so Šport rysy, ktorý ma zasa podporujú v prevažne mojich zimných bláznovstvách, čo si veľmi, veľmi vážim. Spolupracujem aj s vodou značky Kaqun, ktorá je dokysličená a pomáha mi pri regenerácii

a potom je tu ešte hotel Bellevue v Tatrách, kde mi umožňujú ísť na wellness, aby som sa mal kde regenerovať a mohol tak podávať dobré výkony v samostatných súťažiach.

- **Na základe čoho si spoluprácu vyberáš? Podpísal by si spoluprácu s hocijakou firmou? Sú nejaké, s ktorými by si nerád spolupracoval, ktoré to sú? (Okruh)**

Neviem či je značka s ktorou by som sa rozhodol že určite nie a predsa len nikdy nehovor nikdy. Skôr je to o tom aké sú podmienky a ako sa dajú nastaviť. A u mňa je to hlavne v tom či už mám podpísaný kontrakt s niekým iným, alebo teda nemám, aby nevznikol konflikt záujmov, čo by mi mohlo urobiť problémy. Nespolupracoval by som s podobnou značkou ako mám, pretože to by daný konflikt mohol vzniknúť a to nerobí dobré meno športovcom.

- **Aké máš skúsenosti s komunikáciou so sponzorskými firmami? (Dobré aj zlé)**

Samozrejme tie skúsenosti sú hlavné pozitívne. Podľa mňa to nie je negatívna skúsenosť ak daná firma nechce športovca sponzorovať, mohol to byť zlý čas, zle dohodnuté podmienky alebo to proste vzájomne nevyšlo. Čiže ja by som ani nehovoril, že sú nejaké zlé skúsenosti, nakoľko ja ich nemám. Sú to dobré a príjemné skúsenosti, nakoľko človek potrebuje veľa materiálu na cyklistiku, nakoľko tam idu veľké financie. Musím povedať, že ja mám dobré skúsenosti so sponzormi som spokojný a veľmi mi pomáhajú a dúfam, že to tak aj ostane a nejak si to udržím.

- **Aký je sponzoring, spolupráca firiem v rámci hendikepovaných športovcov? Ako s tebou firmy integrujú?**

Musím povedať že z mojej skúsenosti a mojej strany sponzoring na Slovensku parašportovcov je absolútna tragédia a to v 99,99% prípadov. Ja mám obrovské šťastie, že sa mi aj na Slovensku podarilo nájsť pár sponzorov. To je skôr ale výnimka a potvrdzuje pravidlo a samozrejme som tým sponzorom veľmi vďačný, ale keď sa tak nad tým zamyslím ake veľké firmy sponzorujú koho sponzorujú - akých športovcov a či sponzorujú parašportovcov, tak by som ich narátal asi na jednej ruke.

- **Kde ty, ako profík nakupuješ a ktorý mediatyp, ťa dokáže pri tvojom výbere ovplyvniť? (Jak v produktovom rade profi zariadenia, tak v rámci klasickej spotreby)**

No samozrejme že keď ide o špecifické veci tak sa radím s ľuďmi, ktorí robia aktivitu do nejakého určitého vysokého levelu, niečo ako ja alebo ešte lepšie a zhodnotím tie ich výstupy a potom si vyberiem. Ale často si vyberiem sám a podľa seba a vyskúšam, to je roky odskúšané a viac menej si stále robím podľa seba. Nakupujem veľmi veľa na Amazone alebo na internete, ale samozrejme nie všetky veci sa dajú nahradiť, ako napríklad kvalitný servis, nejaké rady, ktoré vedia podať v obchodoch, sú veľmi cenné. A ak niečo potrebujem nad rámec môjho sponzoringu, tak sa radím v konkrétnom obchode alebo na portály a najčastejšie sa práve radím so servisákmi.

- **V čom vidíš najväčšie rozdiely v rámci podpory športu u nás a v zahraničí? V zmysle sponzoringu firiem.**

Rozdiel vidím absolútne vo všetkom, ale, že úplne vo všetkom. To ani nejdem ďalej komentovať. To je kapitola sama o sebe.

- **Hovorí Ti niečo pojem bikepacking, alebo bikepacking cyklistika (ako extrémnejšia forma horskej cyklistiky)? Ak áno, aký máš na to názor, čo to v tebe evokuje?**

Myslím, že viem čo je bikepacking, ale asi by som to nenazval ako extrémnejšiu formu horskej cyklistiky. Extrémnejšie je enduro potom je zjazd a potom to čo predvádzajú na RedBull Rampage. Bikepacking je pre mňa skôr menej náročná horská cyklistika. Človek ale zostáva niekde a musí si postaviť stan a tak ale neevokuje to vo mne extrémnejšiu formu horskej cyklistiky. Myslím, že nie som zrovná človek, ktorý by sa chcel venovať bikepackingu, pretože keď sa ide na dlhšie vzdialenosti treba byť nabalený a človek si tak nemôže užiť traily a pustiť sa do vecí do ktorých by sa pustil s menším batohom. Avšak do čoho by som šiel, čo sme už s kamošom Filipom vyskúšali, že sa pobalíme veľmi ľahko a ideme z bodu A do bodu B a spíme na ubytovaniach a keď je teplo tak na lúčach, ale ísť vyslovene na ľahko. Pretože pri tej dlhej trati človek narazí na krásne traily, zjazdy aj výšľapy a s veľkou záťažou si to vôbec neužije.

Ďakujeme, že si si našiel trochu času na rozhovor a želáme veľa šťastia v súťažiach a v reprezentovaní Slovenskej republiky, nech sa naďalej darí.

Rozhovor Viktória Halaszlová - cestná a horská cyklistka, priateľka paraolympionika Jozefa Metelku.

- **Vika, ako cestnej a zároveň horskej cyklistky, by sme sa Ťa radi opýtali pár otázok. Môžeš sa trochu predstaviť a povedať nám niečo o sebe a tvojom vzťahu k cyklistike?**

Ahoj v prvom rade ďakujem za oslovenie na rozhovor. Som vášnivá cyklistka a celkovo milujem šport. Venujem sa viacerým športom ale je pravda, že cyklistike momentálne najviac. Môj vzťah k cyklistike je vytváraný už od malička. Najprv nás v sedačke na biku vozila mama a postupne sme sa k bicyklu dostali aj my a so mnou sa to vezie do teraz. Najviac ma bike chytil na strednej škole a neskôr zase v rámci práce a voľného času, ak som svoj voľný čas netrávila na turistike vo Vysokých Tatrách tak som bola na biku. Ten vzťah k biku bol vždy dokonca aj v práci počas obedov sme s kolegami vybehli radšej na traily ako ísť niekam na obed. (Smiech)

- **Čo preferuješ viac, cestnú alebo horskú cyklistiku a prečo?**

Ťažko povedať, ale vážne neviem. Je to asi 50:50. Na cestnú cyklistiku musím uznať, že ma moji známi presviedčali veľmi dlho. Všetci totiž popri horskej cyklistike jazdili aj cestu a ja vždy, vždy len horský, to ma bavilo najviac. Nakoniec ma život donútil s Jožom (smiech) prejsť aj na cestnú cyklistiku. Takže som sadla aj na cesták a veľmi ma to baví ale zasa dokážem neskutočne na ňu nadávať, hlavne keď ideme do kopca. (Smiech) Záleží všetko aj od toho kde ju človek robí, kebyže som na Slovensku tak sa jej až tak venujem. Mentalita a ústretovosť na Slovensku voči cestným cyklistom je oproti iným krajinám neskutočne malá, preto radšej jazdím niekde inde ako napríklad Španielsko. Pravdou je aj to, že aj tá horská cyklistika je iná napríklad v Španielsku, preto ma baví viac sa jej venovať doma, kde je to super!

- **Prostredníctvom akých komunikačných kanálov si vyhľadávaš a vyberáš svoje trasy, pre cyklistické výlety?**

Nikdy som si nevyhľadávala trasy podľa internetových zdrojov alebo kanálov, maximálne som sem tam zahliadla niekde na Facebooku, že niekto z kamošov bol tam a tam a ja som tam ešte nebola tak som šla. Vždy to viac menej bolo tak, že som sadla na bike a

šla som. Pri cestnej cyklistike som sama prvýkrát skúsila jazdiť v Anglicku ale to bolo len tak, inak celkovo cestu jazdím s Jožom v rámci jeho tréningov, takže viac menej idem tam kam ide on. Keď som šla sama tak som už šla po pamäti, alebo už to prostredie nejako poznáš tak sem tam odbočíš doprava alebo doľava. Proste sadnem a idem.

- **Ktorý zdroj je pre teba najväčšou inšpiráciou a zdrojom informácií ?**

Nikdy som nemala najväčší zdroj, nikdy som sa cyklistike nevenovala profesionálne a ťahali sme sa hlavne ako partia. Momentálne je pravdou, že bicyklujem hlavne s Jožom na ceste, takže prevzal toto žezlo. Akurát vždy keď sa ideme previezť to nie je výlet ale tréning, takže to musí byť v nejakom tempe a musela som sa naučiť mu visieť na kolese, inak by som to nedala. (Smiech) Ale je pravda, že Jožo je mojim zdrojom aj inšpiráciou, inak je to kolektív, ľudia ale nie je to nič konkrétne a ani to nevyhľadávam.

- **Kde sa najčastejšie stretávaš s reklamou na cyklistiku? A ktoré médium na teba vplýva najviac dôveryhodne?**

Doma (Smiech). Joži má toľko bicyklov ako nejaký servis. Byt vyzerá akoby si vošla do predajne bicyklov. Z každého druhu bicykla či je to cestný, horský alebo dráhový má aspoň dva kusy, ešte aj mňa donútil vymeniť bicykel, nechápala som prečo ale už chápem. (Smiech) Každopádne on je chodiaca reklama na cyklistiku a zároveň mu verím najviac, pretože je profík, nemusím to ani vyhľadávať na internete alebo kdekoľvek.

- **Ovplyvňujú ťa pri výbere trasy či lokality cyklistického výjazdu aj sociálne siete? Ak áno ako?**

V podstate nie, ale raz za čas sa stane že niečo a niekoho uvidím, že niekto niekde bol a páči sa mi to, tak sa vyberiem a vyskúšam to. A väčšinou je to Instagram a Facebook a v rámci Španielska najviac fičí zasa aplikácia Strava, kde si človek vie pozrieť presnú trasu, takže najviac času trávim tam.

- **Ako vnímaš sponzoring športovcov? Spolupracuješ s nejakou konkrétnou stránkou, značkami, ktoré ti uľahčujú či už cestovanie, alebo výbavu na preteky a bikové výjazdy?**

Ja sa na to pozerám aj z druhej strany a zároveň síce som nebola nikdy vrcholová cyklistka ale zase naopak plavkyňa, tak som sa mala možnosť s tým stretnúť. Ale musím súhlasiť s Jožim, že na Slovensku je to veľká bieda, pokiaľ nemá človek vlastné financie alebo rodinu, ktorá mu vie pomôcť, tak sa nedostane skoro k ničomu. Podpora od štátu a celkovo sponzorov je slabá, niekedy až nulová, je to smutné keď si to človek porovná so zahraničím. Mládež, ľudia by mohli byť vedení k športu avšak je to finančne náročné, celkovo tá podpora chýba. A to nielen materiál a produkty ale aj miesta, kde by mohli trénovať, napríklad na Slovensku nie je ani jeden schopný velodrom, cestná cyklistika je zasa nebezpečná, najviac preto fičí horská cyklistika, pretože sa len vezmeš a ideš niekam do lesa v podstate nepotrebuješ nič ale aj tu ak chceš byť vrcholový horský cyklista, nemáš toľko možnosti a príležitosti. Sama ale sponzorstvo už nemám žiadne.

- **Kde ty, ako cyklistka nakupuješ a ktorý mediatyp, ťa dokáže pri tvojom výbere ovplyvniť? (Jak v produktovom rade profi zariadenia, tak v rámci klasickej spotreby)**

Na Slovensku sú to Šport Rysy, s nimi som najviac spokojná od vždy. Keď sme preč tak väčšinou nakupujem tam kde má Joži sponzorov, nakoľko ich má sám, je s nimi spokojný, vie čo je dobré, tak som sa na to naučila aj ja. Pred tým som skoro všetko riešila cez MTBiker.sk, alebo som si pozrela čo som chcela, aby mi vyhovovala cena, poradila som sa s niekým známym a kúpila. Nemám ani som nemala špecifickú značku, vždy som sa snažila vybrať to najlepšie ale aj primerane cene.

- **Čím ťa dokáže osloviť bikový pretek, aby si sa ho zúčastnila? Aká reklama na teba najlepšie vplýva a, ktorá ťa naopak odrádza?**

Podľa mňa asi ničím, proste idem alebo nejdem. Naposledy bol predo mňa postavený bike so štartovacím číslom a šla som, má číslo tak už idem. Najlepšie byť postavený pred hotovú vec. Ale nakoľko nie som profi jazdec, tak je to ťažká otázka pre mňa. Skôr keby tam bola nejaký zaujímavá cena alebo ešte lepšie ak by to bola stávka a povedala by som si,

že okej idem to vyskúšať. Reklama asi tak aby to bolo nejako športovo motivované. Odradiť ma asi neodradí nič len tak, ešte som sa v rámci cyklistiky s takou reklamou nestretla.

- **Sleduješ nejakého známeho bikera alebo influencera v rámci cestnej a horskej cyklistiky?**

No áno, 24/7 ho mám pred očami (smiech). Sledujem Jozefa Metelku. Ale inak nikoho, nikdy som pred tým nesledovala nikoho ani cyklistky ani cyklistov, len kamošov, ktorí sa venujú cyklistike.

- **Hovorí Ti niečo pojem bikepacking, alebo bikepacking cyklistika (ako extrémnejšia forma cyklistiky)? Ak áno, aký máš na to názor, čo to v tebe evokuje?**

Tak dá sa povedať, že som to už absolvovala, ale nebola to čisto horská cyklistika ale skôr nejaké kombinácia, ťažkého a ľahkého terénu. Čo to vo mne evokuje? Tak záleží od toho o akú náročnosť by šlo, neviem si úplne predstaviť naložený bike a ťažký ruksak ešte napríklad na sebe a k tomu jazdiť zjazdy a výšľapy. Viem si to predstaviť formou že sa niekde zloží a pendlujem hore dole. Všetko záleží na náročnosti a na tom koľko vecí by som musela vziať. Skôr si to viem predstaviť v lete so spacákom spať niekde na lúke alebo v lese, ale po tých dvoch dňoch niekde hodiť sprchu, taký mix a hlavne na ľahko.

Ďakujeme, že si si našla trochu času na rozhovor a nech sa naďalej darí.